

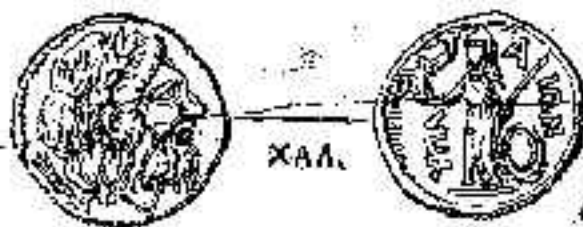
ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΝΟΜΙΣΜΑ ΤΗΣ ΥΠΑΤΗΣ

Ἡ Ὑπάτη ἥτις ἐλέγετο καὶ Ὑπατα ¹ ἦτο πρωτεύουσα τῶν Αἰτωλῶν κειμένη ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Σπερχείου καὶ παρὰ τοὺς πρόποδας τῆς Οἴτης. Ἐπὶ τοῦ πολέμου τῶν Αἰτωλῶν κατὰ τῶν Ρωμαίων ἡ πόλις αὕτη οὐ μόνον ἦτο τεταγμένη μετὰ τῶν Αἰτωλῶν, ἀλλὰ καὶ ἔδρα ἐγένετό ποτε τοῦ αἰτωλικοῦ συνεδρίου ². Ἡ Ὑπάτη ἐκλῶ τέλος ὑπὸ τῶν Ρωμαίων τῷ 192 π.χ. ἂρ' οὗ χρόνου ἀγνοοῦμεν τὰς περαιτέρω τύχας τῆς πόλεως μέχρι τοῦ 5^{ου} αἰῶνος, ὅτε εὐρίσκομεν αὐτὴν ἀναφερομένην ὑπὸ τοῦ Ἱεροκλέους ³.

Τῆς Ὑπάτης αἱ γυναικες διακρίνοντο, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ Θεσσαλίδες, ἐπὶ τῇ μηχανῇ αὐτῶν τέχνῃ. Ἴσως δὲ συνείχετο ἡ φήμη αὐτῶν αὕτη πρὸς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἱμακτικῶν πηγῶν ἐγγὺς τῆς πόλεως, ὧν ἐγένετο χρῆσις ἤδη κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ⁴ καὶ τοῦ ἐλλαδάρου, ὅστις ἐφύετο πολὺς ἐν ταῖς περιχώροις ⁵.

Κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας ἡ Ὑπάτη ἦτο ἀκμάζουσα πόλις μετ' ἐπισκοπῆς καὶ ἐκαλεῖτο Νέαι Πάτραι, διέπρεπε δὲ ὡς ἔδρα τῶν δεσποτῶν τῆς Θεσσαλίας μέχρι τοῦ ἔτους 1318. Μετὰ ταῦτα δὲ ὑπέστη πολλὰς περιπετείας ἕως κατεκτηθεῖσα ὑπὸ τῶν Τούρκων ὠνομάσθη Πατρατζίκι. Ἀπὸ δὲ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀπεδόθη αὐτῇ τὸ ἀρχαῖον ὄνομα.

Οὐδὲν νόμισμα τῆς πόλεως ταύτης ἦτο ἄχρι τοῦδε γνωστὸν, διὸ δημοσιεύομεν ἐνταῦθα κατὰ πρῶτον τότε ἀπεικόνισμα καὶ τὴν περιγραφὴν ἀνεκδότου τινὸς νομίσματος, δι' οὗ προσκίτται ἡ ἀρχαία Γεωγραφία μίαν νέαν πόλιν.

Κεφαλὴ Διὸς πρὸς δεξιὰ. Ὅπισθεν κεραυνός.

Ὅπ. ΥΠΑΤΑΙΩΝ. Ἀθηνᾶ ὀρθία κρατοῦσα ἐν τῇ δεξιᾷ Νίκην, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς δόρυ. Παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς ἄσπις Χαλκός. 3.

Π. ΛΑΜΠΡΟΣ.

¹ Στέφ. Βοζ. ἐν λ. Ὑπάτη.

² Tit. Liv. 36, 28. Πολύβ. XX, 9. 11. — XXI, 2. 3. —

³ Ἱεροκλ. 642, 7. ἔκδ. Parthey.

⁴ Stefani. Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands, σ. 52 κ. ε.

⁵ Θεοφρ. περὶ φυτῶν Ἱστορ. IX, 10, 2. Plin. Hist. Nat. XXV, 21.